

Vége

2010 április 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Síni csak a gy?ztesnek szabad, de most sírásra nincs okunk, öröme viszont annál több. Nemcsak a mi örömünk ez, hanem egész Magyarország öröme, érdeke, ami történt. Vége a nyolc éve tartó szocialista-szabaddemokrata átokfutásnak.

Vége a tocsikolásnak, a békavézésnek, a cusizásnak, a kulcsározásnak, a hagyózásnak, a sukorózásnak, a körbetartozásnak, a rablóhitelezésnek. Vége annak, hogy következmények nélküli ország vagyunk. Vége a hazugságáradatnak, vége egy nép szomorúságának, kilátástalanságának, boldogtalanságának. Nem véletlenül írta Babits Mihály a Jónás könyve című versében: „mert aki életét hazugságba veszti, / a boldogságtól magát elrekeszti.” Az emberi lét értelme a boldogság, a jól végzett munka gyümölcseinek boldog élvezete. Húsz éve, a rendszerváltás óta ennek beteljesülésére várunk, ez azonban egyre távolabb került tőlünk. Rá kellett döbbsenünk, hogy az ordas eszmék képviselői, akik ellopták tőlünk az ötvenes, hatvanas, hetvenes és nyolcvanas években az ifjúságunkat, a szabad gondolat szárnyalását, azok az internacionalizmusba, kozmopolitizmusba és neoliberalizmusba bújtatva újjáélesztették bolsevista eszméiket, hogy végleg elrabolhassák a rendszerváltozásba vetett hitünket, nemzeti identitásunkat, hovatartozásunkat. A választók döntésükkel nem a szemétkosárba dobták az MSZP–SZDSZ politikáját, hanem a történelem szemétdombjára.

Ezzel újra van remény, újra tervezhetjük jövőnket. Nem kell félnünk attól, hogy milliókat félrevezetve, a magyarságot a magyarok ellen hangolják, mint tették a kettős állampolgárság szavazásakor, 2004. december 5-én. Külföldön diplomatáink majd Magyarország érdekeit képviselik, nem maradnak érdekképviselet nélkül a határokon túl élő magyarjaink sem, mint ahogy ez történt a „kócos asszony” idejében. Talán lesznek újra honvédeink, akik képesek megvédeni hazánkat, és lesz becsületére kényes katonai vezérkarunk, amely nem válik hírhedtté a korrupciótól. Nekik már nem kell szégyenkezniük az örökké vidám, akadozó nyelvű Szekeres miatt. Valószínűsíthető, hogy ha fent jó lesz, s a rend és a tisztesség válik iránymutatóvá, nem pedig enyves kezű libások döntenek el az ország sorsát, akkor lent, az úgynevezett köznép körében is javulni fog a morál, a nem csak a maguk gyarapodása iránti elkötelezettség.

Mit mondjak, nagy a várakozás. A győztesre most legalábbis nagy bizakodással tekintenek. Persze, amikor az elzáró két választáson vesztesként került ki a polgári oldal, akkor természetesen mindig egy embert tartottak vesztesnek. Volt az oka mindennek, a nem jó taktikus, a bukás okozója. Most, hogy győztünk, sokan természetesnek vélik, hogy a győzelmet nem egy embernek köszönhetjük. Hirtelen több gazdája lett a győzelemnek. Emberi gyarláság, de el lehet fogadni ezt az érvelést is. Azt azonban kevésbé, hogy újabban egyre több olyan ember is megfordul a győztesek háza táján, aki elzáró legdühödten támadt a jobboldalt, hátat fordított a Fidesznek, most viszont felfedezte magában a fideszest, ellentétként persze pozíciót, kedvezményeket várva.

Nos, nem lesz könnyű a hosszúnak tervezett hatalomgyakorlás első idősza. Ugyanis az elkövetkezendő évek

eredménye az első hónapok meghatározó döntéseit? I függ majd. Nem lesz egyszer? jövőt építeni a széls?ségekbe hajló ellenzék mellett, amely első sorban ellendrukker lesz – nem egy pártszövetség ellendrukkere, hanem az ország ellenfele. Nem is lehet várni t?lük az eddigi kormányzásuk alapján többet. Most ?k merülnek alá.

De nem fognak dekkolni, mert ott lesznek mindenhol, különböző köpönyegekben, arcokban, ahol akadályt lehet gördíteni a fejlődés elé. Ott fognak lihegni, intrikálni gyurcsányék, pet?ivánék, kunczéék, magyarbálinték, weyerbéláék és lendvaiék (Ildikó és Pál), ahol csak Magyarországnak ártani tudnak, bel- és külföldön egyaránt. Illúzió velük, a gy?löletkelt?kkel a kiegyezés. Ahhoz más és új szerepl?k kellenek az ellenoldalnak.

Hátra lehet d?lni a fotelban a gy?ztesek elégedett mosolyával? Nem, egyáltalán nem. A munka csak most kezd?dik igazán. Nemcsak az országot kell újjáépíteni, hanem az írástudóknak, az újságíróknak is van munkájuk. A közgondolkodásba befészkelte erkölcsi, kulturális szennyet is el kell takarítani. Eljött a tisztázás, a tisztánlátás, a dolgok, az ügyek tisztába rakásának ideje. Ez lesz a mi dolgunk, a zavaros gondolatokat elutasítani, majd a jót rendszerbe szedni.

Megállapíthatjuk, hogy a nemzet többsége nem egyszer?en a jobboldalon áll, hanem a jó oldalon. Maradjunk is ott. Stefka István , magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
